

(CAPO V)

1. Vítr jsem v údolí mluvit slyšel,
plul si tam v komínech zavřených chat,
šeptal jim do oken o jaru cosi,
o prvních kytkách do zamčených vrat.

2. O vonícím kouři ze zlámaných větví,
spadly, když zaleh je sníh,
a o suché trávě z loňského léta,
už na podzim uschla jak včerejší hřích.
R: Sázava, Sázava, můj, můj nádherný kraj,
je tiché mé, mé přesvědčení,
zlatá má řeko, má, má písničko hraj,
tak rychle kolem nás se všechno mění.

3. Zůstali přátelé z nejvěrnějších,
ty vlaky nám vyměnil čas,
kouřily z komínů a tál od nich sníh,
jak strašně stejská se a jak stejská se z nás.
R: Sázava, Sázava, můj, můj nádherný kraj, ...
R: Sázava, Sázava, můj, můj nádherný kraj, ...